

[Landbrugsministeren.]

til fjernvarmeforsyning. Heri er dog ikke medregnet udgifter til indretning af undervisningslokaler på Højbakkegård og statens forsøgsgårde i Hillerød til brug for de landbrugsstuderende i 3-4 uger under tredjedelsstudiet. Udgifterne herved må dog antages at blive relativt begrænsede. Ej heller er der taget hensyn til en planlagt udbygning til ca. 4 mill. kr. af forsøgsgården Højbakkegård, der er erhvervet til erstatning for den for nylig afhændede forsøgsgård Albertslund.

Når man skal til at udvide en institution i et sådant omfang, som der her er tale om, melder sig ganske naturligt den tanke, om det ikke var rigtigere at bygge en helt ny skole ude i landet under frie forhold, hvor der er ubegrænsede udvidelsesmuligheder. Og for at få denne tanke alsidig belyst, nedsatte jeg et udvalg, hvori såvel landbrugsorganisationerne som højskolens professorer, landbrugslærerne, landbrugskonsulenterne og landbrugskandidaterne har været repræsenteret. Dette udvalg har den 3. december 1958 afgivet betænkning, hvorefter et flertal af udvalgets medlemmer har udtalt sig for, at højskolen bør forblive på sin nuværende plads, medens et mindretal har udtalt, at de ville have foretrukket en udflytning af tredjedelsfagene ved landbrugsstudiet, men efter omstændighederne ikke har villet udtale sig imod en udbygning af højskolen på dens nuværende plads, når undervisningen her kombineres med en 3-4 ugers forlægning til forskellige egne af landet og der indrettes undervisningslokaler på højskolens forsøgsgård Højbakkegård og statens forsøgsgårde ved Hillerød.

Angående de overvejelser og synspunkter, der har været fremme i udvalget, skal jeg i øvrigt henvise til den lovforslaget som bilag I vedhæftede betænkning. Betænkningen omtaler en række underbilag, som jeg af praktiske grunde ikke har ladet optrykke, hvad der måske kunne have været grund til, og hvad der også kan ske endnu, hvis tingets medlemmer ønsker det. Men foreløbig er der fremlagt et antal eksemplarer af betænkningen i folketingets bureau.

Foruden udbygningen af landbohøjskolen og Højbakkegård har landbrugsministeriet ladet udarbejde planer for udbyg-

ning af de forskellige institutioner inden for forskningen og forsøgsvæsenet. Jeg kan nævne statens forsøgsvirksomhed i plantekultur, statens husdyrbrugsforsøg, statens redskabsprøver, statsfrøkontrollen, statens forsøgsmejeri, skovfoged- og skovarbejder-skolen, statens forstlige forsøgsvæsen, statens veterinære serumlaboratorium, kemikaliekontrollen, statens foderstofkontrol og statens skadedyrlaboratorium.

Når dette byggeprogram, der vil medføre en samlet udgift på mellem 25 og 30 mill. kr., til sin tid er gennemført, skulle de ydre forhold for forskningen og forsøgsvirksomheden samt forskellige kontrolvirksomheder være bragt op på et sådant stade, at de pågældende institutioner ved fortsat samarbejde med det praktiske landbrug kan bidrage til at holde landbruget på den højde, som vi bør søge at være på i et landbrugsland som Danmark. Dette er af stor betydning for både landbrugets og hele landets økonomi.

Under hensyn til størrelsen af de udgifter, som højskolens udbygning vil kræve, og til at de vil strække sig over en længere årrække, har jeg anset det for rigtigst, ligesom tilfældet var i 1918, at fremsætte lovforslag om sagen, hvorefter det vil være muligt for det høje ting at bedømme de årlige bevillinger på finanslovene, efterhånden som de fremkommer. I øvrigt skal jeg henvise til de bemærkninger, der ledsager forslaget.

Jeg skal herved anbefale lovforslaget til velvillig og hurtig behandling i det høje ting.

Jeg har endvidere den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om midler til bekæmpelse af plantesygdomme, ukrudt og visse skadedyr*.

Lovforslaget fremsættes under hensyn til en i den gældende lov indeholdt bestemmelse om, at loven skal underkastes revision i indeværende folketingsår. Det indeholder 2 bestemmelser, hvoraf den ene går ud på, at udgifterne ved landbrugsministeriets giftnavn skal dækkes ved afgifter fra fabrikanter og importører af bekæmpelsesmidler. Denne bestemmelse er indsat i overensstemmelse med et tilsagn fra landbrugsministeriet til finansudvalget. Jeg kan oplyse, at giftnavnets årlige udgifter andrager omkring

[Landbrugsministeren.]

70 000 kr., og at forslaget vil medføre en forhøjelse på ca. $\frac{1}{2}$ pct. af den procentafgift på $1\frac{1}{4}$ pct., som fabrikanter og importører for tiden betaler.

Den anden bestemmelse i forslaget går ud på at udskyde revisionen af bekæmpelsesmiddellovgivningen til senest i folketingsåret 1960-61. Denne bestemmelse begrundes dels med, at overgangsbestemmelserne til den tid helt vil have udspillet deres rolle, dels med hensynet til, at der under indenrigsministeriet forberedes forslag til en ny giftlov.

I denne forbindelse skal oplyses, at landbrugsministeriet nu har taget skridt til ned-sættelse af et udvalg, der skal gennemgå den gældende lovgivning om bekæmpelsesmidler og fremkomme med en motiveret indstilling om, hvorvidt og på hvilke områder en revision må anses for ønskelig.

Boligministeren (Bundvad): Herved har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om ændring i lov om regulering af bymæssige bebyggelser.

Ifølge byreguleringslovens § 19, stk. 2, skal loven forelægges til revision i folketingsåret 1958-59.

I den 10-årige periode, der er forløbet siden byreguleringslovens gennemførelse i 1949, er indvundet et betydeligt erfaringsmateriale både med hensyn til lovens administration og dens virkninger.

I administrativ henseende har loven vist sig at fungere tilfredsstillende, ikke mindst på grund af den samarbejdsvilje, der har været vist fra kommunernes side. Således er der både af de berørte kommunalbestyrelser og af byplannævnet og byudviklingsudvalgene, hvor overvejende kommunale interesser er repræsenteret, udvist en interesse for planlægningen, som har muliggjort, at de hidtil godkendte byudviklingsplaner — på uvæsentlige undtagelser nær — har kunnet gennemføres i fuld enighed mellem de pågældende instanser, herunder også folketingets stående udvalg og boligministeriet. Lovens § 3, stk. 3, hvorefter byudviklingsplanerne kan forelægges for folketinget til gennemførelse ved særlig lov, har da heller ikke i noget tilfælde været brugt i anvendelse.

De nuværende byudviklingsområder, der

omfatter 104 kommuner med i alt ca. 2 millioner indbyggere, altså henved halvdelen af landets befolkning, er områderne omkring København, Århus, Ålborg, Odense og Kerteminde, Køge, Randers, Hillerød, Roskilde, Helsingør og Kolding samt størstedelen af Als.

Da man kunne forudse dannelsen af bymæssige bebyggelser i forbindelse med anlægget af atomforsøgsstationen på Risø, det ny skibsværft ved Lindø og som følge af den stærke vækst af fabrikken Danfoss i Havnbjerg kommune, er disse områder blevet inddraget under byreguleringsloven.

Ved Risø har man i den godkendte byudviklingsplan nr. 1 for Roskildeegnen henlagt området ved anlægget og ud for dette i yderzone.

For områderne ved Lindø og ved Havnbjerg og Nordborg på Als foreligger der endnu ikke byudviklingsplaner. Man er her enig om at tillade bymæssige bebyggelser på dertil egnede områder, medens man vil udlægge områderne uden om de planlagte bymæssige bebyggelser til yderzone. Der foreligger allerede byplaner i form af dispositionsplaner for Lindøområdet og for Nordborgområdet.

For de fleste af byudviklingsområderne i øvrigt foreligger godkendte byudviklingsplaner, og for de senest inddragne områder er planer under udarbejdelse.

I de områder, hvor byudviklingsplaner er godkendt, sker der en mere detaljeret planlægning i medfør af lovens § 6, idet der i inder- og mellemzoner gennemføres de efter boligministerens skøn fornødne bygningsmæssige og byplanmæssige bestemmelser til sikring af områdets hensigtsmæssige bebyggelse. Dette arbejde ledes i ret vidt omfang af de kommunale samordningsudvalg, som § 3 i byplanloven efter denne lovs ændring i 1949 har åbnet mulighed for at nedsætte.

En mere omfattende planlægning finder sted i form af egnsplaner, som ud fra et videre sigte end byudviklingsplanerne tager egnsproblemer op. Der foreligger således en egnsplan for Århuseggen, og for Storkøbenhavns vedkommende er egnsplanarbejdet efter forslag fra hovedstadskommunernes samråd godtaget i 1958 under byplannævnets ledelse. Den samordning af